

hvilker, og dettes Virkning saavel finansielt som i Praksis. Rigsdagen vil derved formentlig staa bedre rustet ved muligt kommende Forhandlinger om Aldersrenteloven, end Tilfældet kan være nu.

Ventelig vil til den Tid Betænkning fra den til Undersøgelse af Muligheden for Folkeforsikringstankens Gennemførelse nedsatte Kommission foreligge, hvorefter Spørgsmaalet om Supplering af Aldersrenten eller partiel Erstatning for denne vil kunne overvejes paa et mere alsidigt Grundlag, end Tilfældet nu er.

Et andet *Mindretal* (Parkov, Ulrich og Vesterager) kan under Hensyn til den finansielle Situation ikke gaa med til en saadan Forøgelse af Udgifterne, som Flertallets Forslag vil medføre, og *Mindretallet* mener i det hele, at det var ønskeligt at lade Loven virke en Tid endnu væsentlig uforandret, hvorefter der vil foreligge mere Materiale og flere Erfaringer til Raadighed, og Rigsdagen vilde ogsaa til den Tid have Betænkningen fra den af Indenrigsministeriet nedsatte Kommission i Hænde, saa den paa Grundlag heraf kan finde en Form for Forsikring med Hensyn til Alderdomsforsørgelsen paa fuldt betryggende Maade og indenfor overkommelige finansielle Rammer.

Af de sidste Oplysninger angaaende Udgifterne til Alderdomsforsørgelsen mener *Mindretallet*, at det tydeligt fremgaar, at Udgifterne har naaet en saadan Højde, at de ikke lader sig yderligere forhøje ud over det af *Mindretallet* foreslaaet.

Mindretallet erkender, at der findes gamle Aldersrentenydere, som har det smaat, fordi de ingen Indkomst har til Supplering af Renten, derfor stiller *Mindretallet* Ændringsforslaget under Nr. 1, som vil forhøje Sætserne i Loven med 10 pCt. for de daarligst stillede, hvad der vil

koste Samfundet ca. 2 Mill. Kr., men *Mindretallet* maa betragte det som en midlertidig Ordning og tager bestemt Afstand fra yderligere Forhøjelser af Udgifterne, ogsaa i Form af fremtidig Brændselsydelse.

Ændringsforslag.

Af et *Mindretal* (Parkov, Ulrich og Vesterager):

1) Lovforslaget affattes saaledes:

„Forslag til Lov

om

Ændring i Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente.

Efter 2det Stykke i § 5 i Lov Nr. 348 af 7. August 1922 indsættes et nyt Stykke saalydende:

„De ovenfor fastsatte Takster forhøjes med 10 pCt. for Rentenydere, der ikke har nogen Indtægt, eller hvis Aarsindtægt er ansat til under 100 Kr., eller som ikke i Medfør af § 5, 4de Stykke, af Kommunalbestyrelsen er tilstaaet et Tillæg af 25 pCt.“

Af et *Mindretal* (Martin Hansen, Hede-gaard, Kragh og Lauritz Laursen):

2) Lovforslaget affattes saaledes:

„I Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente foretages følgende Ændringer:

Til § 5.

1) Paragraffens 2det Stykke affattes saaledes:

„Det faste Beløb udredes saaledes: